

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Vedrørende de tre sager, som spørgeren henviser til i begrundelsen for spørgsmålet, har politidirektøren i København og politimesteren i Gentofte oplyst følgende:

Den 15. januar 1988 blev 12 BZ'ere ved Københavns Byrets dom frifundet for overtrædelse af straffelovens § 134 a om forstyrrelse af den offentlige ro og orden, mens 1 blev dømt for overtrædelse af politivedtægten og 1 for overtrædelse af straffelovens § 121 om overfald med hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale af embedsmand i funktion (Gammel Torv-sagen).

Baggrunden for sagen var en anholdelse af de tiltalte i forbindelse med nogle uroligheder på Gammel Torv, der udgik fra et uanmeldt demonstrationstog.

Retten lagde til grund, at urolighederne var af den i straffelovens § 134 a nævnte karakter, men fandt det ikke bevist, at de tiltalte – som for en del bar masker – havde haft tilknytning til den gruppe af meget aktive stenkastere, som dannede fortrop til demonstrationstøget.

Den 8. februar 1988 blev endvidere 25 BZ'ere ved Københavns Byret frifundet for overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, om husfredskrænkelser (Oehlenschlägersgade-sagen).

Selv om de pågældende ubestrideligt havde overtrådt den nævnte straffebestemmelse, idet de uberettiget havde skaffet sig adgang til ejendommen Oehlenschlägersgade 15 og politiet derfor havde været berettiget til på ejerens begæring at rydde ejendommen, blev de frifundet, da retten ikke med den fornødne sikkerhed anså det for bevist, at de formelle regler for tiltalerejsning – hvorefter den forurettede skal begære påtale – var opfyldt.

Endelig blev 26 personer ved Gentofte Rets dom af 18. februar 1988 frifundet for overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, i forbindelse med besættelsen af en villa i Hellerup, for 1 persons vedkommende, fordi retten ikke anså det for bevist, at den pågældende havde deltaget i besættelsen, og for de 25 andres vedkommende alene under henvisning til, at det ikke kunne anses for bevist, at ejeren af ejendommen, som havde anmodet politiet om at rydde denne, tillige havde anmodet politiet om at rejse tiltale mod de pågældende (sagen om »ruinen i Hellerup«).

19 af de tiltalte blev imidlertid dømt for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 2, om hærværk af betydeligt omfang i forbindelse med besættelsen, og 19 blev endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 119 om vold mod embedsmand i funktion. Endelig blev 1 dømt for tyveri.

Som jeg tidligere har givet udtryk for over for Folketinget, er det min opfattelse, at politiet naturligvis altid nøje bør overveje, om det er påkrævet at iværksætte anholdelse. Dette gælder ikke mindst, hvor politiindsatsen vil indebære anholdelse af flere personer i forbindelse med f.eks. demonstrationer. Såfremt der begås handlinger, som klart ligger uden for de gener, der har naturlig sammenhæng med afholdelsen af selve den lovlige demonstration, og som efter politiets vurdering er en strafbar lovovertrædelse, har politiet imidlertid pligt til at gribe ind heroverfor.

Spørgsmålet om, hvorvidt politiet i den enkelte situation bør foretage anholdelser, må i øvrigt afgøres af politiet ud fra en konkret vurdering af den pågældende situation. Det er i den forbindelse min opfattelse, at anholdelserne i de tre sager, som spørgeren henviser til, ikke kan tages som udtryk for nogen fravigelse af de synspunkter, som jeg tidligere har tilkendegivet over for Folketinget.

Spm. nr. S 664

Til udenrigsministeren (26/2 88) af:

Ole Espersen (S):

»Har regeringen overvejet at indgå en aftale med Jugoslavien om gensidig fuldbyrdelse af straffedomme, og har jugoslaviske myndigheder givet udtryk for, om de måtte være villige til at indgå en sådan aftale?«

Begrundelse

Spørgsmålet er aktualiseret i anledning af, at en dansk statsborger, vognmand Vagn Kristensen, i Jugoslavien afsoner en længere frihedsstraf for uagtsomt manddrab i forbindelse med buskørsel i Jugoslavien.

Efter § 7 i loven om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme, som er indgået på foranledning af Europarådet, kan der på grundlag af gensidighed bestemmes, at löven også skal finde anvendelse i forholdet mellem Danmark og en stat, der ikke har tiltrådt den europæiske konvention.